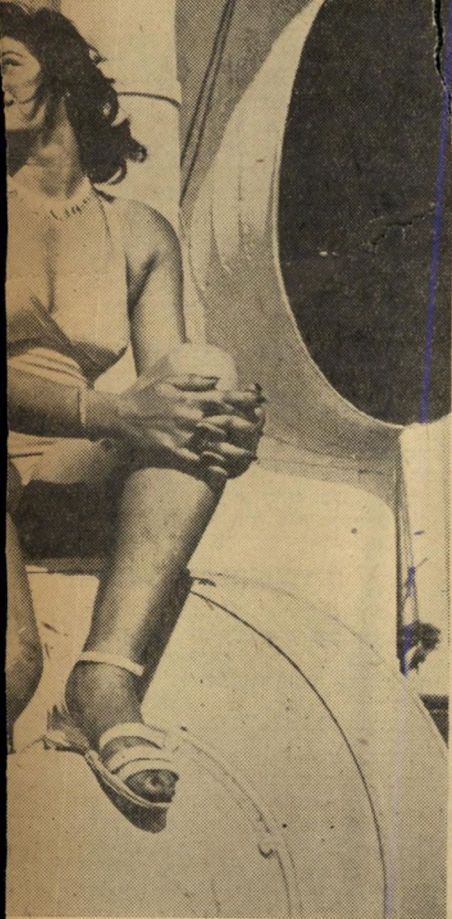
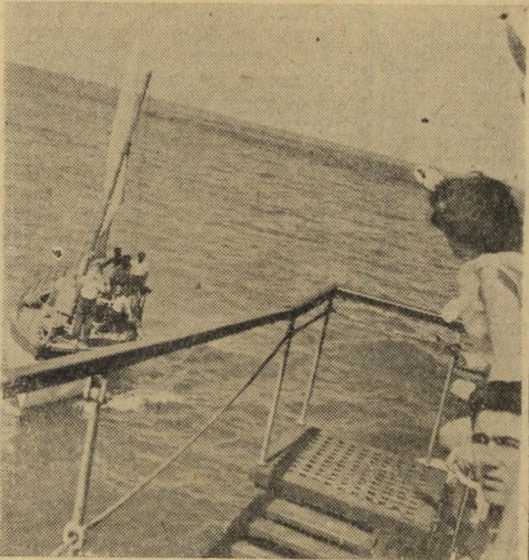

האישה והספינתו. הרצל שכנאי (למעלה), מצין ראשון של "גלילה", בן 27, התחיל את הקריירה הימית שלו כנער סיפון לפני 10 שנים. מאז הספיק להסתובב בעולם, היה עד לחבלי הלידה של הצי המסחרי העברי, שירת גם בצי המלחמתי. תפקידו: שהעניינים על האניה "ידפקו". דאגתו: שלאיש מבין נוסעיה אורחיו לא תהיה טענה. למטה: ביום השני של ההפלגה ליד חוף יפו, מתקרבת סירת תענוגות ל"גלילה", ספינת התענוגות הגדולה.

בעיקר, אביגיל. שעות אחדות בלבד אחרי טיפול פופולרי מאד בין הנוסעים. בעיקר אביגיל, שהח טיפסה על הסיפון, ביקרה על גשר הקברניט, ב

יוחסיים בחוף-לארץ

ליד המזח ממתנה סירת-מנוע, אנשי הברות פטראי וגלובו האחראים להפלגה מקבלים את האנשים והסירה מפליגה ל"גלילה" העוגנת בקצה הנמל. על הסיפון מראים לנוסעים את תאיהם, כעבור כמה זמן, נשמעים צלצולים מסתוריים, בהרטום האניה חורקת שרשרת. הרימו עוגן! האניה מפליגה. הנוסעים מנספים ידים (למי?) נתיב מים מזדנב מאחורי האניה. מפליגים! אז באה ההודעה: "ארוחת הצהריים, בתיאבון", ואמנם, התיאבון לא חסר. היו כמה ששאלו בתמיהה מעושה. בהצביעם לתפוחים המונחים על השולחנות: "מה זה? איזה פרי זה?" כעבור שעה קלה, נעלם חוף חיפה מהאופק, מסביב משתרעים מי התיכון הכחולים. האנשים נחים על הסיפון, משתופים, קוראים ספר, אוגרים זכרונות לספר על טיולם — 48 שעות בחוף-לארץ.

